

גליון היכל הקודש

וועגענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א



זמנים

הדלקת הנרות.....5:33
מוצט"ק.....7:02
סוף זמן ק"ש.....9:28
שיעורים כסדרן
בבלי.....שבת ל"א
ירושלמי.....כתובות ט"ח
תוספתא.....סנהדרין פרק ט'

שנה 2, גליון 7 (55)

פרשת וירא, י"ח חשוון, שעת תשע"ג לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ א שמאלע בריק ~

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן ח') אז
יעדער מענטש דארף אויף די וועלט דורך גיין
אויף גאר א שמאלע בריק, אבער דער עיקר
איז אז מען זאל נישט מורא האבן צו גיין.
דאס מיינט אז יעדער מענטש אויף די
וועלט איז יעדע מינוט אין א גרויסע סכנה
אזוי ווי א מענטש גייט אויף א שמאלן בריק
ווי מען קען יעדע מינוט אראפפאלן חס
ושלום, אבער דער עיקר איז אז מען דארף
אנגיין אין לעבן מיט א שטארקייט און נישט
מורא האבן.

שטעלט זיך אבער א פראגע, אז עס איז נא
אזא גרויסע סכנה פון אראפפאלן יעדע מינוט,
ווי אזוי קענסטו זאגן אז מען זאל נישט מורא
האבן? נאר ווען מען בויגט א פעסטע צוים
ב"י די צוויי זייטן פונעם בריק, דעמאלט'ס
קען מען גיין דערויף מיט א זיכערקייט און
נישט מורא האבן.

וואס זענען די צוויי צוימען? שמחה און
תפלה, ווען א מענטש האט די צוויי זאכן ער
האלט זיך פרייליך, און ער קוקט נאר אויף די
גוטע זאכן וואס ער האט, און פון די אנדערע
זייט הערט ער נישט אויף צו בעטן און
מוטשען דעם אייבערשטן אויף וואס ער
דארף, דעמאלט'ס דארף ער נישט מורא האבן
אויף די וועלט, ווייל אלעס וועט ווערן גוט.

ווען דארף מען זיין אן עקשן?

און דערפאר אויף די צוויי זאכן אויף
שמחה און אויף תפלה דארף מען זיין גאר א
גרויסער עקשן, ווייל לויט וויפיל מענטשן
ליידן צוזאם דא אויף די וועלט, יעדער איינער
האט זיך זיינע זאכן וואס גייען נישט ווי אזוי
ער וויל, און פון דעם ווערט מען זייער
טרויעריג, און די טבע פונעם מענטש ציעט
אים מער צו טרויער, ווי צו זיין פרייליך, און

המשך בדף ב

פרשת השבוע

יפה נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ, מוהרא"ש שליט"א
איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט) אז אפילו די
מענטשן וואס זענען זייער נויט פונעם אייבערשטן, זיי זענען שוין צוגעוואוינט
צו טוהן עבירות רחמנא ליצלן, אויב אפער זיי וועלן זיך מאכן א שיעור אין
תורה, יעדן טאג צו לערנען אביסל תורה חק ולא יעבור, וועט די פח פון די
תורה זיי העלפן אז זיי וועלן ארויס גיין פון אלע עבירות און ווערן ערליכע
אידן.

ווען רבי נתן האט דאס געהערט האט ער געפרעגט פונעם רבי'ן: "און וואס
טוט זיך ווען ער איז ממש א בעל עבירה, ער זינקט אין די ערנסטע עבירות,
וועט דאס אים אויך העלפן?" האט אים דער רבי געענטפערט: "דו ווייסט
דען די גרויסקייט פון תורה? תורה איז העכער פון אלעס, און ביי ווי א
מענטש איז געוונקען און ער אפילו ער טוט נאך אלץ די ערנסטע עבירות,
אויב וועט ער לערנען יעדן טאג, וועט ער מיט די צייט ווערן אן ערליכער
איד!"

עס איז מקובל ביי אנשי שלומינו אז בעיקר גייט דאס ארויף אויף לערנען
משניות, אז ווי אזוי א מענטש זעהט נאר אויס, אפילו ער זינקט אין די
ערנסטע עבירות, אויב ער וועט האבן א שיעור יעדן טאג צו לערנען אביסל
משניות, וועט עס אים ארויס שלעפן פון אלעם שלעכט'ס.

און דאס איז אפילו ווען מען לערנט נאר אביסל, ווייל "אביסל איז אויך
גוט", מען פאר זיך נישט לאזן פונעם יצר הרע וואס וויל אז דער
מענטש זאל זיך אונטער נעמען מער וויפיל ער קען, און נאכדעם ווען
עס וועט נישט גיין, וועט ער אלעס אויפגעבן, נאר מען זאל זיך
אונטער נעמען צו לערנען יעדן טאג כאמש איין משנה אדער איין
פּרָק, און די פח התורה וועט אים ארויס שלעפן פון שלעכט'ס.

דאס איז פֿשט אין פסוק, ווען אברהם אבינו האט געוואלט מקרב זיין די דריי
מענטשן צום אייבערשטן, האט ער זיי געזאגט יפה נא מעט מים, "אין
מים אלא תורה", נעם אפילו נאר "אביסל תורה" יעדן טאג, ורחצו רגליכם,
און מיט דעם וועט עמין אפנוואשן אלע ענקערע "רגילות", אלע שלעכטע
זאכן וואס ענק זענען צוגעוואוינט, והשענו תחת העץ, און אזוי וועט עמין
זיך אנלאגען אונטערן עץ החיים אונטערן אייבערשטן, עמין וועט'ס פילן די
געשמאק און די זיסקייט פון דעם אייבערשטן.

וואויל איז דער מענטש וואס נעמט זיך אונטער צו לערנען יעדן טאג משניות,
אפילו נאר אביסל, וועט ער זיכער זיין אן ערליכער איד.

(תוך הנחל ליל שב"ק נרא תשס"ב לפ"ק)

המשך בדף ב

פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעָה

וַיַּעֲקֹד אֶת יָצְחָק בְּנֵוֹ שֵׁם אֱתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ, מִיָּד גַּעֲפִינֵעַן אִז דִּי נִסְיוֹן פֿון דִּי עַקְדָּה וְעֵרְט אַנגֶּערוֹפֿן "עַקְדַּת יָצְחָק", וּוּי מִיר זָאגן בֵּימֶן דִּיאָווענען רֵאשׁ הַשָּׁנָה "וְעַקְדַּת יָצְחָק הַיּוֹם לְזִרְעוֹ תִּזְכּוּר", דִּיאָרף מֵעַן פֿאַרשְׁמִיזן פֿאַרנוּאס וְעֵרְט עִם אַנגֶּערוֹפֿן אויף יָצְחָק'ס נֶאֱמַעַן, לְכֹאֲוֹרָה אִז דָּאס דִּיאָך גֶּעווען אַ גֶּרעסערע נִסְיוֹן פֿאַר אַבְרָהָם צו שְׁחַמֵּן זײן קִינד וְנֹאס אִז אִים גַּעבוֹיֶרן בֵּי דִי הוּגְדֵרְט יָאָר, און עִם וְעֵרְט גֶּרעסענִט דִּי גֶרעסענִט און שְׁווערסענִט נִסְיוֹן פֿון דִּי צֵעַן נִסְיוֹנוֹת פֿון אַבְרָהָם אַבינוּ.

מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א אִז דָּאס מִסְבִּיר, אַז בֵּי יָצְחָק אִז אַבְרָם גֶּעווען נֶאֱכָךְ אַ חֶלֶק אִינעם נִסְיוֹן, דָּאס אִז גֶּעווען אַ נִסְיוֹן פֿון "כִּיבוֹד אָב וְאָם", וּוּייל יָצְחָק הָאָט דִּיאָך גִּישָׁט גֶּעֵהֶרְט פּוֹנֵעַס אִיבֶּרשְׁמֵן אַלִּיין אַז מֵעַן דִּיאָרף אִים שְׁחַמֵּן, עַר הָאָט עִם נֶאָר גֶּעֵהֶרְט פֿון זײן טאַטע אַבְרָהָם, און עַר אִז שוין גֶּעווען דֶּעמאַלִּט'ס זִבְן און דֶּרִיסיג יָאָר, און עַר וואַלט גֶּעֵהֶרְט גֶּענוּג וְעוֹגן זִךְ אַרויסצוֹדֶרֶינען פֿון דַּעַם, אַבְרָם פֿון דַּעַם וְעוֹגן הָאָט עַר אַנְשְׁטאַט אַנְטוֹלִיפֿן, נֶאֱכָך גֶּעבֶּטֶן זײן טאַטע אַז עַר זָאל אִים גוּם צוּבִיגֶדֶען.

דֶּערפֿאַר וְעֵרְט עִם גֶּערוֹפֿן אויף זײן נֶאֱמַעַן "עַקְדַּת יָצְחָק" וּוּייל עַר אִז בֵּינֶעשְׁמאַנען אִין נֶאֱכָךְ אַ גֶּרעסערע נִסְיוֹן סײ זִךְ צו אַזוֹן שְׁחַמֵּן און סײ גִּישָׁט עוֹבֵר צו זײן אויף זײן טאַטע'ס רַצוֹן, עַר הָאָט מְקִיִּים גֶּעווען "כִּיבוֹד אָב וְאָם" בְּשְׁלִמּוֹת.

וואוֹיל אִז דַּעַם וְנֹאס אִז זוכָה מְקִיִּים צו זײן דִּי מִצְוָה פֿון "כִּיבוֹד אָב וְאָם" וּוּי עִם דִּיאָרף צו זײן, וְעוֹט אויף אִים קוּמֵעַן אַלע גוּמֵעַ בְּרַכּוֹת.

(תוֹךְ הַנַּחַל לֵאל שְׁבִי' וְנִרְא תִשַׁע לִפְּ) ***

וַיִּשָׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, זָאגט דֶּער מִדְרָשׁ (בראשית רבה פמ"ח ס"ט) אִינגֶּער הָאָט אויסגֶּעזעהן וּוּי אַ בַּעַקֶּער, אִינגֶּער הָאָט אויסגֶּעזעהן וּוּי אַ שִׁיפֶּס קאַפִּיטאַן, און אִינגֶּער הָאָט אויסגֶּעזעהן וּוּי אַן אַראַבֶּער,

מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א אִז דָּאס מִסְבִּיר לױט וּוּי דִּי הִייליגע חֲכָמִים זָאגן (אבות פרק א') אויף דֶּרִי זָאכֵן שְׁמִיטִי דִּי וְעֵלְט, אויף תוֹרָה, אויף עבוֹדָה, און אויף גְּמִילַת חֲסָדִים, און דָּאס נוֹיִיט אויף דִּי דֶּרִי אָבוֹת אַבְרָהָם, יָצְחָק, און יַעֲקֹב, אַבְרָהָם'ס מִדָּה אִז גֶּעווען גְּמִילַת חֲסָדִים, יָצְחָק אִז גֶּעווען תְּפִלָּה, און יַעֲקֹב אִז גֶּעווען תוֹרָה.

דָּאס הָאָט דֶּער אִיבֶּרשְׁמֵר גֶּעוויזן פֿאַר אַבְרָהָם, יַעֲצֵם אַז דוּ הָאָסט גֶּעפֿאַלֶגט דַּעַם אִיבֶּרשְׁמֵן, וְנֹאס הָאָט דִּיך גֶּעֵהִיבֵן זִךְ מִלֵּן, און דֶּער אִיבֶּרשְׁמֵר בֶּאוּוִיזט זִךְ צו דִּיר, וּוּי עִם שְׁמִיט וַיִּרְא אֱלֹהִים ה', יַעֲצֵם וְעַסְמוֹ זוכָה זײן צו דִּי דֶּרִי זִיךְ פֿון דִּי וְעֵלְט, תוֹרָה, עבוֹדָה, און גְּמִילַת חֲסָדִים.

דֶּער בַּעַקֶּער אִז קֶעגֵן חֶסֶד, וּוּייל עַר גַּעבֶּט צו עִסן פֿאַר מֵעֲנוּשָׁן, דֶּער שִׁיפֶּס קאַפִּיטאַן פִּירְט מֵעֲנוּשָׁן אויפֿן יָם, וְנֹאס אִז קֶעגֵן דִּי יָם הַתְּלֵמוֹד, וְנֹאס דָּאס אִז תוֹרָה, און דֶּער אַראַבֶּער וְנֹאס וְעֵרְט גֶּערוֹפֿן "שְׁמַעְאֵל" אִז קֶעגֵן תְּפִלָּה, וּוּי עִם שְׁמִיט אִין פֶּסוּק (בראשית טו, א) עַר הָאָט אִים גֶּערוֹפֿן יִשְׁמַעְאֵל "כִּי שְׁמַע ה' אֵל עֲנִיד" וְנֹאס דָּאס אִז תְּפִלָּה, און אויף דִּי דֶּרִי זָאכֵן שְׁמִיט דִּי וְעֵלְט.

(זאת התורה נראה ה)

שיחות מוהר"א"ש

דֶּערפֿאַר דִּיאָרף מֵעַן זײן אַ גְרויסער עקשֵׁן אויף דַּעַם, "אַפִּילוּ אִיךְ וואַלט נִישָׁט גֶּעדאַרפֿט זײן פֿרײליך יַעֲצֵם צוּלִיב דָּאס און דָּאס, וועל אִיךְ זִיך אַבְרָם עקשֵׁנען צו זײן פֿרײליך".

אויך דִּיאָרף מֵעַן הָאָבן גְרויס עקשֵׁנוֹת אויף תְּפִלָּה, וּוּייל פֿאַקטיש זעהט מֵעַן אַז מֵעֲנוּשָׁן ווערן אַפֿגעקִילֵט פֿון תְּפִלָּה, וּוּייל אַסאַך מאל זעהט מֵעַן אַז מֵעַן בַּעֲהָט אִינִימאַל און נֶאֱכָמאַל און מֵעַן ווערט נִישָׁט גֶּעהאַלפֿן, בִּיז מֵעַן פִּילֵט מִמֶּשׁ וּוּי מֵעַן רַעֲדָט צו דִּי וואַנט, און דֶּערפֿאַר הערֵט מֵעַן אויף צו בַּעֲטוֹן, דֶּערפֿאַר דִּיאָרף מֵעַן הָאָבן אַ שְׁטאַרְקֶע עקשֵׁנוֹת אויף תְּפִלָּה, וּוּייל ווען דֶּער מֵעֲנוּשָׁן וועט נִישָׁט אַפֿלאַזן תְּפִלָּה, עַר וועט בַּעֲטוֹן און בַּעֲטוֹן אַן אויפֿהער, וועט עַר זִיכֶּער בֶּאַקוּמֵעַן וואַס עַר ווּייל.

דִּי גְמָרָא זָאגט (ברכות י) "אַ מֵעֲנוּשָׁן זָאל זִיךְ קִינִימַל נִישָׁט צוּרִיק הַאַלְטֵן פֿון בַּעֲטוֹן דַּעַם אִיבֶּרשְׁטוֹן, אַפִּילוּ ווען עַר זעהט אַז עַס לִיגֵט שוין אַ שְׁווערד אויף זײן הַאַלְז, זָאל עַר וּוּיטער בַּעֲטוֹן" דָּאס מֵינֵט אַז אַפִּילוּ עַס זעהט שוין אויס וּוּי דִּי מִצְבֵּן אִז פֿאַרלוירן, עַס אִז מֵער נִישָׁטאַ וואַס צו טוּהן, קען מֵעַן נֶאֱכָךְ אַלע בַּעֲטוֹן דַּעַם אִיבֶּרשְׁטוֹן און דֶּער אִיבֶּרשְׁטער וועט העלפֿן.

פֿאַרנוּאס ווער אִיךְ נֶאֱכָנִישָׁט גֶּעהאַלפֿן?

דֶּער צִדִּיק הֵרָה"ק רִבִּי נְחוּם טשערנאַבֶּלער הָאָט גֶּעזָאגט, פֿאַרנוּאס זעהט מֵעַן אַמאַל אַז מֵעַן בַּעֲהָט דַּעַם אִיבֶּרשְׁטוֹן און מֵעַן ווערט נִישָׁט גֶּעהאַלפֿן? הָאָט עַר גֶּעזָאגט אַז פּוֹנֵעַס אִיבֶּרשְׁטוֹן קוּמֵט שְׁטענדיג גוטע השפּעות פֿאַרן מֵעֲנוּשָׁן, וּוּייל בֵּימֶן כֶּסֶף הַכְּבוֹד בֵּימֶן אִיבֶּרשְׁטוֹן אַלִּינִס אִז נֶאָר חֲסָדִים אָן קִיין שוּם דִּינִים, אַבְרָם בִּיז דִּי השפּעות קוּמֵעַן אָן צוּם מֵעֲנוּשָׁן דִּיאָרף עַס דוּרְךְ גִּיין אַסאַך היכלוֹת און וועלְטוֹן, און ווען דִּי השפּעה גִּיט אַרויס פּוֹנֵעַס אִיבֶּרשְׁטוֹן צוּם עַרשְׁטוֹן הִיכָל, אִז דֶּאַרְט דָּא מְקַטְרִיגִים וואַס טענֶה'ן אַז עַס קוּמֵט זִיךְ נִישָׁט פֿאַרן מֵעֲנוּשָׁן דִּי זָאכֵן, דֶּעמאַלִּט'ס דִּיאָרף דֶּער מֵעֲנוּשָׁן נֶאֱכָמַל בַּעֲטוֹן דַּעַם אִיבֶּרשְׁטוֹן און מִיט דַּעַם אִז עַר מֵעוֹרֵר רַחֲמִים אַז דִּי השפּעות זָאלן גִּיין וּוּיטער צו דִּי צוּוִיטע הִיכָל, און דֶּאַרְט בִּלְיִבֵט עַס שְׁטַעקֵן בִּיז דֶּער מֵעֲנוּשָׁן בַּעֲהָט נֶאֱכָמַל דַּעַם אִיבֶּרשְׁטוֹן און אַזוּי וּוּיטער און וּוּיטער.

און ווען דֶּער מֵעֲנוּשָׁן הָאָט שְׁכָל און עַר הערֵט נִישָׁט אויף צו בַּעֲטוֹן דַּעַם אִיבֶּרשְׁטוֹן נֶאֱכָמַל און נֶאֱכָמַל, וועט עַס דוּרְךְ גִּיין אַלע וועלְטוֹן און עַס וועט אַנקוּמֵעַן אַלע גוטע השפּעות צוּם מֵעֲנוּשָׁן.

אַבְרָם דִּי פֿראַבֶּלעם אִז אַז מֵעַן בַּעֲהָט אִיין מַל און אַ צוּוִיטע מַל און אַ דֶּרִיטע מַל, און ווען מֵעַן זעהט נִישָׁט דִּי שְׁוועה, הערֵט מֵעַן אויף צו בַּעֲטוֹן, און דֶּערִוּייל אִז דִּיין שְׁוועה גֶּעבִּלִיבֵן עַרְגֶּעץ שְׁטַעקֵן אויפֿ'ן וועג, און עַס וואַרט אַז דוּ זָאלֶסט וּוּיטער בַּעֲטוֹן נֶאֱכָ עֲטִלִּכֶּע מַל און דֶּעמאַלִּט'ס וועט עַס אַנקוּמֵעַן.

וואוֹיל אִז דֶּער וואַס שְׁטאַרְקֵט זִיךְ מִיט גְרויס עקשֵׁנוֹת מִיט בִּיַּדֵּעַ זָאכֵן, סײ צו זײן פֿרײליך שְׁטענדיג, און סײ צו בַּעֲטוֹן דַּעַם אִיבֶּרשְׁטוֹן מִיט עקשֵׁנוֹת, נֶאֱכָמַל און נֶאֱכָמַל, דֶּעמאַלִּט'ס וועט מֵעַן הָאָבן אַ גְלִיקִליך און גֶּעשְׁמאַקע לַעֲבֹן בְּרוּחַנוּת וְגַשְׁמִיּוֹת, אַמֵּן.

(שיחות מוהר"א"ש חלק ו' ערך עקשֵׁנוֹת)

~ צוויי זאכן זאל זיין ביי דיר שטארק ~

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

די זאלסט זיך זעהן צו שטארקן און נישט אראפפאלן ביי דיך.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט) אפילו די נשמות וואס זיי זענען שוין אריינגעפאלן אין שאל תחתית ומתחתיו, און דער יצר הרע איז זיך אויף זיי מתגבר ווי אזוי ער איז זיך מתגבר, און ער איז זיי מטמא מיט וואס ער איז זיי מטמא וכו' וכו', אויב זיי וועלן זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג כף וכף וועט דער כח התורה זיי ארויסרייסן פון די זוהמא און די טומאה וואס זיי זענען דארטן אריינגעפאלן, און עס איז מקובל ביי אונזערע לייט, דאס כף וכף גייט ארויף אויף ח"י פֿרקים משניות, ווארום דער הייליגער רבי האט געגעבן א תקון פאר אסאך פון זיינע מענטשן זיי זאלן זאגן יעדן טאג ח"י פֿרקים משניות (ענין שיחות הר"ן סימן קפ"ה) איבערדעם מאך זיך א קביעות צו זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות, קוק נישט אויף קיינעם נישט, דארפסט נישט מאכן מיט קיינעם קיין חשבון נישט, די דארפסט קוקן אויף דיר אליין, די ביסט אריינגעפאלן אין אזא געדעכטע פלאטע וכו' וכו', די זינדיגסט רחמנא ליצלן וכו', זעה האב רחמנות אויף דיין נשמה, זאלסט זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות, דאס וועט דיך ארויסנעמען פון פלאטע.

געווארן זיך צו זיך אויסצורעדן דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, דערציייל אים אויס יעדע זאך וואס די האסט געטוהן, און בעט רחמים ותחנונים ער זאל דיר מוחל זיין, ווארום דער עיקר תשובה זאגט דער רמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') איז וידידי דברים, וכל המרבה להתנדבות הרי זה משובח; ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ד') ווען א מענטש זינדיגט רחמנא לשויבן ווערט אריינגעקריצט די עוונות אין זיינע ביינער, און זיי זענען זיך נוקם אין אים, מען זעהט אז איינער האט געזינדיגט איז ער אינגאנצן מבולבל וכו', און ער ווייסט נישט פון וואנעט דאס קומט, אבער דער אמתן אריין איז די עוונות וואס ער האט געזינדיגט ווערט אריינגעקריצט אין זיינע ביינער און זיי זענען זיך נוקם אין אים, זיי מאכן דעם מענטש אינגאנצן משהגע, ווי די חז"ל זאגן (סוטה ג') אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; און וועלדיג וויפיל א מענטש האט געזינדיגט אזוי פיל רוח שטות גייט אריין אין אים, איבערדעם אז א מענטש האט געזינדיגט רחמנא לשויבן ווערט ער פשוט משהגע, און ער איז מבהיל ומבולבל צעטרמלט וכו', וכו', און טרעפט זיך נישט דאס ארט וכו', און ער איז דערבייטערט אויף יעדן איינעם וכו', און ער ווייסט נישט אז די עוונות אליין זענען זיך נוקם אין אים וכו', האט אונז דער הייליגער רבי געגעבן אן עצה מען זאל זיך צוגעוואוינען אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, און מיט דעם וואס מען איז זיך מתוודה פאר אים גייען ארויס די עוונות פון די ביינער ביז ער שפירט אלקות, וויפיל א מענטש איז מתפלל פארן בורא כל עולמים און ער איז זיך מתוודה און ער זאגט צו אז ער וועט שוין מער נישט טוהן די נארישקייטן, אזוי גייט ארויס פון אים די עוונות, און עס הייבט אים אן צו לייכטן די אמונה, ביז ער איז זוכה נכלל צו ווערן אינגאנצן אין עצם עצמיות אלקותו ותברך שמו.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך אין די הענט אריין, וואס עס איז געווען איז געווען, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"ח) אם אתה מאמין שיכולין לקלל תאמין שיכולין לתקן; דאס וואס די ביסט צובראכן און די שפירסט אז די האסט געזינדיגט וכו', דאס איז א סימן אז די האסט נאך אמונה וכו', ווארום ווען די וואלסט נישט געהאט קיין אמונה וואלסטו נישט געווען אזוי צובראכן אויף דייןע חטאים, אז די ביסט צובראכן איז א סימן אז די האסט אמונה און די ווייסט אז די האסט געטוהן נישט גוט וכו' וכו', איבערדעם זאלסטו גלייבן אז מען קען אלעס פאררעכטן, כל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, ווארום תשובה איז ביים בורא כל עולמים זייער זייער חשוב, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים כוללים לעמוד; ווארום אז א מענטש איז שוין געווען אין שאל תחתית ומתחתיו, און פונדעסטוועגן האט ער זיך דערהאלטן און ער איז ארויסגעקומען צוריק צום בורא כל עולמים, דאס איז מוראדיג חשוב ביי אים, איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, פארליר זיך נישט, וועסטו זעהן אז די וועסט קענען אלעס פאררעכטן.

נאר די צוויי זאכן זאל זיין ביי דיר שטארק, זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות, און זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא כל עולמים.

זעה צו גיין מיט קשרע ציצית, און די זאלסט אכטונג געבן אויף דיין טלית קטן אז עס זאל זיין שטענדיג ריין, און די זאלסט שטענדיג קוקן אויף די ציצית, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ד') אז ציצית איז מציל דעם מענטש פון תאוות ניאוף וכו', ציצית ברענגט אריין אין דעם מענטש א אמונה אין בורא כל עולמים וכו', דורך מצוות ציצית איז מען זוכה מקבל צו זיין די עצות פון אמתן צדיק וכו'.

(אשר בנחל באדיש חלק ג' מכתב ש"ח)

~ ווי אזוי דארף מען אויפנעמען געסט? ~

איינמאל האט א תלמוד פונעם רבי'ן געבעטן פון רבי'ן אז ער וויל זעהן אליהו הנביא, נאך אסאך בעטן האט דער רבי אים צוגעזאגט אז ער וועט זוכה זיין איינמאל צו זעהן אליהו הנביא.

דער תלמוד האט געהאט א מנהג אז ער פלעגט שטענדיג נעמען אורחים אויף שבת צו עסן ביי אים, אבער ער פלעגט זיך אויסנעמען מיט די געסט אז זיי זאלן אים נישט שטערן פון זיינע שיעורים, ווייל ער איז געווען א גרויסער מתמיד, און ער האט געהאט באשטימטע שיעורים צו לערנען שבת ביי די סעודה, און ער האט נישט געוואלט אז מען זאל אים שטערן.

איינמאל איז געקומען צו אים אויף שבת אן אורח, דער אורח האט אויסגעזעהן ווי א חשוב'ער איד, און ער האט געטראכט אז די איין מאל וועט ער טוישן זיין מנהג און ער וועט יא רעדן מיט דעם אורח, אבער פון גרויס חשק צו ענדיגן זיינע שיעורים, האט ער עס אפגעשטופט אז ער וועט שוין רעדן מיט אים אינדערפרי, אבער ביי די בייטאג סעודה האט ער ווייטער געוואלט ענדיגן זיינע שיעורים, האט ער עס אפגעשטופט אויף שלש סעודות, ביי שלש סעודות האט ער ווייטער נישט געוואלט פארליין זיינע שיעורים, האט ער אפגעמאכט מיט א שטארקייט אז ביי מלוג מלכה וועט ער אלעס אפלאזן, און ער וועט נאר רעדן מיט דעם אורח, אבער גלייך נאך שבת איז דער אורח פארשווינדן געווארן און וויפיל ער האט אים געזוכט האט ער אים נישט געקענט טרעפן.

ווען דער תלמוד איז שפעטער געקומען צום רבי'ן, האט ער דערצייילט פארן רבי'ן די גאנצע מעשה, האט אים דער רבי געזאגט: "ווען די וואלסט גערעדט מיט אלע דייןע געסט, וואלסטו געהאט די זכ'י צו רעדן אויף מיט דעם אורח..."

האט דער תלמוד פארשטאנען אז דאס איז געווען אליהו הנביא, און ווייל ער פלעגט נישט רעדן מיט זיינע געסט, האט ער נישט געהאט די זכ'י צו רעדן מיט אליהו הנביא, נאר אים זעהן.

זעהט מען פון די מעשה אז ווען מען נעמט געסט, דארף מען זעהן צו רעדן מיט זיי דיבורי אמונה, פונעם אייבערשטן, אזוי געבט מען פאר די געסט צו עסן סיי פאר די גוף און סיי פאר די נשמה, אזוי ווי אברהם אבינו וואס האט אריינגענומען געסט און זיי געגעבן צו עסן, אבער ער האט זיי אויף אויסגעלעבט אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט.

(תוך הבחל ליל שב"ק וברא תשס"א לפ"ק) ***

און פאר דיר דארף מען יא געבן?

אין די צייט פונעם הייליגן רבי רבי זושא זי"ע, איז געווען א פשוט'ער איד וואס פלעגט שטיצן דעם רבי רבי זושא מיט געלט, ער פלעגט אים אלץ ברענגן געלט פון צייט צו צייט,

המשך בדף ד

שיחות וסיפורים

און ער האט געזעהן אז ווען ער געבט געלט פארן רבי'ן האט ער נאכדעם גרויס הצלחה.

איינמאל ווען ער איז געקומען צו רבי זושא זי"ע, איז דער רבי נישט געווען אינדערהיים, האט ער געפרעגט די רעביצין: "ווי איז דער רבי?" האט זי געזאגט: "ער איז געפארן צו זיין רבי'ן צום הייליגן מגיד", האט דער איד געטראכט צו זיך: "אזוי? דער רבי האט אויף א רבי? אויב אזוי אנשטאט געבן געלט פאר רבי זושא וועל איך ענדערשט געבן געלט פאר זיין רבי'ן פארן מגיד, אויב ווען איך האב געגעבן געלט פאר רבי זושא האב איך געהאט אזא הצלחה, ווען איך וועל געבן פארן מגיד, וועל איך זיכער האבן א גרעסערע הצלחה".

ער האט אזוי געטוהן, ער האט אויפגעהערט צו געבן געלט פאר רבי זושא, ער האט פון דעמאלט'ס אנגעהויבן געבן געלט נאר פארן מגיד.

אבער אנשטאט צו זעהן א גרעסערע הצלחה, איז געווען גאר פארקערט, עס האט זיך אים אנגעהויבן איבערדרייען דאס רעדל אויף אראפ, און ער האט פארלוירן מער און מער געלט, ביז ער איז געווארן א בלוטיגער ארימאן.

דער איד איז געקומען צו רבי זושא און געוויינט: "וואס גייט דא פאר? ווען איך האב געגעבן פאר אייך געלט, האב איך אזוי שיינ מצליח געווען, און יעצט ווען איך האב אנגעהויבן געבן געלט פארן מגיד, האב איך נאר פארלוירן מער און מער".

האט אים רבי זושא געענטפערט: "עס איז זייער פשוט, ווילאנג דו האסט נישט אזוי מקפיד געווען פאר וועם דו געבסט געלט, האט דער אייבערשטער אויך נישט מקפיד געווען אויף דיר, און ער האט דיר אויך געגעבן געלט, אבער איינמאל דו האסט אנגעהויבן צו קוקן פאר וועם דו געבסט, פאר אים געב איך נישט, און פאר דעם געב איך יא, האט דער אייבערשטער אויך אנגעהויבן צו קוקן, און ער געבט אויך נישט פאר יעדן, און דערפאר האסטו אנגעהויבן פארלירן געלט".

זעהט מען פון דעם אז מען טאר נישט צופיל מדקדק זיין ווען איינער קומט בעטן צדקה, נאר מען געבט פאר יעדן איינעם אפילו נאר אביסל, אבער דער עיקר אז עס זאל זיין בסדר פנים יפות, און נישט אויספרעגן יענעם פונקטליך ווער ער איז, און אוודאי נישט בעטן א פתב המלצה א.ד.ג. יענער האט שוין גענוג געליטן ביז ער האט געבראכן זיין בושה און געגאנגען צוזאמענעמען נדבות, און מען דארף אים נישט צוגיסן קיין זאלץ אויף זיינע וואונדערן.

ווייל אויב איז מען מדקדק אויף יעדן, אויב מען דארף טאקע געבן געלט פאר יענעם, וועט דער אייבערשטער מדקדק זיין אויף דיר אויך אויב ער דארף דיר טאקע געבן געלט, אבער ווען מען געבט פאר יעדן איינעם וויפיל מען קען, וועט דער אייבערשטער דיר אויך געבן גרויס שפע וויפיל דו דארפט.

(אשר בנחל חלק כ"ה מקתב ג' תתק"מ)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

האריקעין באטראפן די הימישע געגענטער

מוהרא"ש שליט"א וואס געפינט זיך יעצט אין ארץ ישראל האט געשריבן א בריוו פאר אנשי שלומינו איבער דעם האריקעין, בייגעלייגט אן איבערזעצונג אויף אידיש פונעם מכתב קודש.

מוהרא"ש וועט איה"ה צוריק קומען קומענדיג וואך, עס איז ערווארטעט אז דעם קומענדיגן ליל שישי וועט שוין ווייטער פארקומען די ווענטליכע שיעור.

מען קען הערן רעקארדירטע שיעורים פון מוהרא"ש אויפן "קול אמונה" טעלעפאן ליין אויפן נומער 212-444-9191.

המביט לארץ ותרעד!

בעזה"י יום ג' לסדר וינרא"ד חשון ה'תשע"ג

שלום וכרֶכָה אַל ... גרוֹ יאִיר וְיִזְרַח

זאלסט זעהן זיך צו שטארקן מיט די פשוט'ע אמונה, מען זעהט יעצט ווי די גאנצע וועלט ציטערט פון דעם האריקעין אין אמעריקע, אזא האריקעין וואס עס איז נאכנישט געווען, מען זעהט ממש ווי עס ווערט מקוים דער פסוק (תהלים קד, לב) "המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו" מענטשן האבן נישט גע'חלום'ט אז דאס קען פאסירן אויך אין די היימישע אידיש געגענטער.

אבער דאס אלעס איז נאר, ווייל דער אייבערשטער וויל אונז אויפנועקן פון דעם טיפן שלאפן אין וואס מיר זענען פארזינקען, אונז זאלן זיך אויפנועקן און וויסן אז עס איז דא איינער וואס פירט די וועלט, דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט מיט גרויסע חסדים, נאר אונז צו דערמאנען פון אים, אז מיר זאלן זיך ווענדן נאר צום אייבערשטן, וואס דאס איז די גאנצע תכלית פארנוואס דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט.

געוואוירן דיר צו צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל יעדע ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן, איז אן אייביגע הצלחה פארן מענטש, און ווען א איד רעדט צום אייבערשטן ווערט ביי אים אויפגעבויעט די אמונה, און דער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) "על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך" - ווען א איד האט אמונה איז אים דער אייבערשטער מוחל אלע זיינע עבירות.

און דערפאר, וואויל איז דעם מענטש וואס לייגט זיך אריין אין די אמונה, עס איז נישטא נאך א זיסערע און געשמאקערע זאך פון ווען א איד לעבט מיטן אייבערשטן, און רעדט שטענדיג צום אייבערשטן, וואויל איז אים אויך די וועלט און אויך יענע וועלט.

~ וואונדערליכע ישועות ~

מוהרא"ש שליט"א זאגט צו:

"ווער עס וועט מנדב זיין צו דרוקן דעם ספר "אשר בנחל", וועט זיכער זעהן גרויסע ישועות"

הונדערטער אידן זענען שוין געהאלפן געווארן, זייט אויך פון די געהאלפענע. רופט שוין אריין מיט אייער ברייטהארציגע נדבה.

845-481-3321

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט אייך צו: Breslevcenter@gmail.com